

MUNICIPALISME

Maragallisme o l'apologia del vers lliure

L'Ajuntament i l'Ateneu recorden la figura i el llegat de l'alcalde

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“La ciutat és de la gent”, “Tots som Barcelona” o “Tot Barcelona és Barcelona”. Hi ha diverses maneres de dir-ho, diferents fórmules per construir l'eslògan, però la idea és clara, la idea que va resultar troncal per a Pasqual Maragall durant els quinze anys que va ser alcalde de Barcelona. Fa trenta-cinc anys que va arribar al càrrec que sempre ha dit que li ha portat més satisfaccions personals i polítiques. Per commemorar l'efemèride, l'Ajuntament i l'Ateneu organitzen el debat *El maragallisme i Barcelona*, moderat per la periodista Sara González i amb la participació de persones que el coneixen bé a ell, a la seva acció de govern i al seu llegat: l'historiador i exregidor Joan Fuster, l'activista veïnal Custodia Moreno, el geògraf Oriol Nel·lo, la periodista Angela Vinent –que va ser cap de premsa de Maragall– i la també periodista i escriptora Cristina Fallaràs.

Les seves veus i els seus records maragallians són fondos i eloqüents, com també els de les persones que intervenen en un vídeo que glossa la figura de l'alcalde. “Barcelona és la suma de molts petits miracles quotidians”, recorda l'extint d'alcalde Maravillas Rojo per recordar les maneres que Maragall tenia de concebre la ciutat. “Ell sempre ha sigut un vers lliure. Mai es va deixar portar pel pensament únic que acostuma a regnar dins dels partits polítics”, conclou Eulàlia Vintró. Abans, el tinent d'alcalde Gerardo Pisarello reivindicava “l'antidogmatisme, l'heterodòxia i el republicanisme del dia a dia” com a eixos substancials del pensament polític de l'homenatjat i de la seva acció pública: “Costa imaginar-lo inhibint-se davant l'empresonament dels polítics catalans”, recalca el primer tinent d'alcalde.

“Li agradava construir aliances sense prejudicis”, afegeix Fuster. “Ens vam discutir molt però també el vam estimar molt, ens va convèncer de la necessitat de poder jugar els grans esdeveniments amb el respecte per la proximitat i el tracte als barris”, argumenta Moreno. Quins grans esdeveniments? Doncs els Jocs Olímpics, per exemple, que encara que avui resulti impensable van generar una forta contestació veïnal en els últims anys 80. Vinent comparteix les recents caminades per la ciutat i els passejos per tot arreu, i confirma aquella llegenda urbana –mai més ben dit– que Mara-

L'alcaldeessa Ada Colau, ahir, durant la seva intervenció, en la qual va reivindicar el llegat de Maragall. MANOLO GARCIA

gall havia dormit, com a mínim durant uns dies, a tots els barris de la seva ciutat. L'esperit conciliador i dialogant de l'alcalde és, a criteri de Fallaràs, un dels seus grans mèrits: “Asseia a parlar empresaris, botiguers, urbanistes, arquitectes, ciutadans, hotelers i punkies... Ningú li resultava aliè”.

Tenia l'obsessió raonable i necessària de concebre Barcelona com una globalitat. Tots els barris tenien en la seva importància: “Els dels barris de la muntanya estàvem oblidats i ell sempre es va recordar de nosaltres”, agraeix Moreno. I Vinent posa en valor algunes de les seves grans aportacions, com ara la construcció de la Vila Olímpica al Poble Nou en lloc de Sant Cugat, com volia la Generalitat, i el soterrament de les vies del tren que ocupaven el terreny on es va construir finalment. “La política local era per a ell la millor manera de lluitar contra la corrupció”, exposa Fallaràs. Es refereix al que ella considera un dels seus grans llegats: revertir els

impostos pagats pels ciutadans en millores destinades al dia a dia de la gent. Un dels elements més recordats per tots els participants al debat, en especial Fuster i Nel·lo, és el projecte d'una Barcelona metropolitana, descentralitzada i redistribuïda. Una idea que la històrica bicefàlia Generalitat-Ajuntament no va permetre que arribés a bon port.

La cloenda de l'acte va a càrrec d'Ada Colau, que reivindica Maragall com el seu gran referent a l'alcaldia: “Mai va caure en el cinisme, la rancúnia ni l'electoralisme”. Així mateix destaca la importància de continuar amb el seu llegat i redoblar esforços en medi ambient, diversitat cultural, revolució feminista i identitat de la ciutat. Paret per paret amb l'Ateneu hi havia la històrica llibreria Canuda, que ara és un Mango immens, i, una mica més enllà, l'històric Restaurant Pitarra, que està a punt de convertir-se en un pub irlandès. —